

Van de meezen zag ik alleen de kuifmees en de zwarte mees. Ze waren lui en traag van bewegen, geluid gaven ze niet, en 't kwam mij voor, dat ze er dik en welgedaan uitzagen. Zeker van de ontzaglijke hoeveelheid voedsel, die overal en zonder moeite te krijgen was.

Maar wie ik er ook trof en er stellig niet verwacht zou hebben, waren de vele, vele boschduiven. De vogels zelf kreeg ik maar weinig te zien. In eenzame streken is de boschduif ook al vrij schuw, maar de krachtige vleugelklap bij 't opvliegen, en 't fluitend suizen van de vlucht, zijn meer dan voldoende aanwijzingen. Ook vond ik overal duivenveeren: staartveeren, slagpennen en de kleine, zachte borstveertjes met hun, van onderen vooral, zoo grove, zware schachten. Het zou mij niet verwonderen als in Juni en Juli de ruitijd der boschduiven valt.

In de aanwezigheid van boschduiven in een dennenbosch behoeft men niets ongewoons te zien, want het is bekend, dat juist de duiven zéér verzot op dennezaad zijn. Dat ze daar kwamen om nonvlinders te vangen, 't zou geen oogenblik bij mij opgekomen zijn. Duiven hooren tot 't »schadelijke gedierte,« die uitsluitend van zaden, eikels, kool enz. leven. Dat is zoo goed als een axioma, waaraan ik in de laatste plaats zou willen tornen.

Maar ook de heer Schreurs, boschbaas van Baron van Pallandt van Roosendaal, had mij reeds van de vele boschduiven, die in de geteisterde bosschen te zien waren gesproken. Hij had evenmin kunnen gelooven, dat die duiven daar op de nonvlinder-jacht waren; toch had hij de zaak willen onderzoeken en den jachttopziener Burgers opgedragen, bij gelegenheid eens een boschduif te schieten. Burgers slaagde daarin, opende de krop van zijn slachtoffer en vond daarin werkelijk eenige poppen van de nonrups aanwezig. Het schijnt dus een feit te zijn, dat de boschduif in sommige omstandigheden insekten-eter wordt, iets wat zéér stellig maar aan weinigen bekend zal zijn.

Ter bevestiging van mijn beweren, ontleen ik 't volgende aan een schrijven van de waarnemende ooggetuigen aan den heer C. Dasse Hesselink te Arnhem.

De heer A. F. W. Schreurs te Rozendaal schreef, dato Juli '11: »De houtduif, waarover wij spraken is ongeveer 15 minuten gaans van mijn huis geschoten, dus niet dicht bij de door de nonrups aangetaste bosschen. In de krop kwamen een 10 à 12 tal deels vergane poppen der nonrups voor. Bedoelde duif is geschoten en mij is 't een en ander meegedeeld door J. Burgers, onbezoldigd rijksveldwachter alhier.«

Jachttopziener Burgers schreef dato 22-7-'11: »De door mij drie weken geleden geschoten boschduif bleek mij bij opening in de krop te hebben ongeveer 10 poppen, precies gelijkende op de poppen van de nonvlinder en een paar boschbessen.«

De boschduif, die zoo gaarne de zaden van allerlei naaldhout eet, schijnt dus als de dennenbosschen door insekten-plagen worden bedreigd, ook het hare bij te dragen tot wering van het kwaad.

Ede (G).

J. L. F. DE MEJERE.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Dennetakje. — Dezer dagen werd mij vertoond een dennetakje, waarom gewerkt was een melkwitte raat: de cellen leeg en kleiner dan van bijencellen. Kan dit werk van een wesp zijn? Tot mijn spijt was ik niet in de gelegenheid het ná te teekenen: dit is een zeer schetsmatige voorstelling van den vorm: de inktstrepen beteekenen de takjes die buiten de raat uitsteken, die er in gewerkt zijn schemeren eenigszins door.

Den Haag.

A. DE VISSER.

Waarschijnlijk een gal van Chermes abietes, aardbei gal.

H.